Zał. do rozk. dzien. 3. dyw. strzelc. wielkp. nr. 148.

Kwatera sztabu, dnia 2. sierpnia 1919.

Do żołnierzy 3. Dyw. Strz. wielkp.

W dniu 1. sierpnia wypłacono Wam dodatki polowe od 1. czerwca i odtąd stale otrzymywać będziecie znacznie podwyższone pobory. Pieniądze te, które płyną z kasy Państwa Polskiego, nie powinny w żadnym razie wprowadzać żołnierza na drogę pijaństwa, rozpusty, gry w karty! Czego dla własnych potrzeb żołnierz nie potrzebuje, winien składać na przechowanie u płatniczego lub odesłać swej rodzinie albo składać w banku. Najlepiej umieszczać zaoszczędzone pieniądze w Polskiej Pożyczce Państwowej, która daję absolutną pewność kapitału i prócz tego 5 procent od setki.

Pomocą i radą w tym kierunku służą żołnierzom płatnicy w kompanjach.

Żołnierze!

Jako obrońcy Ojczyzny stoicie na straży i możecie Bogu dziękować, że macie pod dostatkiem chleba i jesteście porządnie odziani, a prócz tego dostajecie wysoki żołd. Pomyślcie o tem, że na wschodnich granicach Polski są całe tysiące mil kwadratowych, zniszczonych i krwią Polaków zlanych przez barbarzyńskie hordy bolszewików i hajdamaków. Pamiętajcie, że są tam niezliczone rzesze braci naszych, żyjących w nędzy najstraszniejszej, pod grozą śmierci od noża rozbójnika, bez dachu nad głową lub żyjących pod dachem łaskawego dobroczyńcy, stojących wobec widma śmierci głodowej! Dzieci tam płaczą i umierają przy piersi matki, zdrowe pokolenia giną od tyfusu głodowego! Ziemia stratowana końmi, nie może być uprawiona. Funt chleba kosztuje 6 marek. Patrząc na nędzę taką z blizka, ostatni kęs chleba oddalibiście tym biednym braciom naszym. Ale oni wołają zdala o naszą pomoc, żołnierze, wołają, byśmy ich ratowali, bo inaczej zaraza ich wymorduje. — Piękny to będzie czyn i dowód obywatelskiego poczucia, jeżeli każdy żołnierz wobec podwyższenia poborów złoży choć drobny datek na „Ludność kresów wschodnich".

Ofiary te będą głośnym dowodem, że żołnierz polski służy z miłości Ojczyzny, a nie dla pieniędzy.

Kompanjom sporządzić listę oficerów, podoficerów i szeregowców z wyszczególnieniem ofiar na ludność kresów wschodnich. Z sum ofiarowanych kwitować w rozkazach dziennych baonów i pułków. Zebrane sumy odsyłać przez pułki do dywizji, która je wyśle do D. G. celem doręczenia odnośnemu Komitetowi ratunkowemu.

Przeczytać przed frontem wszystkich formacji 3. Dywizji i rozwiesić na widocznem miejscu.

(—) Hulewicz,
Kap. i szef sztabu 3. Dyw.

(—) Odyniec,
Gen. ppor. i Dow. 3. dyw. strzelc. wielkp.